

NARCÍS BONET
(1933 - 2019)

LA VACA CEGA
POEMA SIMFÒNIC
SOBRE UN POEMA DE JOAN MARAGALL

PER A ORQUESTRA

LA VACA CEGA

Poema simfònic (sobre un poema de Joan Maragall 1860-1911)

1a edició: abril 2019

© Narcís Bonet (1933 - 2019)

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B 10949-2019

ISMN: 979-0-69231-962-7

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reproducció i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

‘LA VACA CEGA’

Aquest petit poema simfònic inspirat en la poesia de Joan Maragall (1851-1911) «La vaca cega» és la meva primera composició orquestral, escrita als 15 anys sota l'impuls encoratjador del mestre Ahn Eak-tai, deixeble de Richard Strauss, que l'estrenà amb l'Orquestra Simfònica de Mallorca el 5 de juliol de 1948. En aquesta ocasió, després de la primera audició, en sortir a escena a saludar el públic, vaig rebre, de mans del mestre Ahn Eak-tai, la seva batuta, i vaig estrenar-me també com a director d'orquestra dirigint de nou la meva partitura.

L'audició d'aquesta obra comporta la prèvia recitació del poema de Maragall com a part integrant i fonamental de la meva interpretació musical del poema. Seguidament, i sense interrupció, comença l'obra amb un tema suaument melancòlic que s'interromp amb l'aparició d'un segon motiu fortament dramàtic que dona lloc al retorn del tema inicial, que es desenvolupa i modula amb caràcter pastoral. Un ràpid parèntesi dramàtic dona pas de nou al primer tema, amb caràcter inquiet, que, amb un apassionat *crescendo*, condueix al punt culminant i retorna finalment al repòs del tema inicial amb la lenta melodia que s'allunya «sota del sol que crema».

Narcís Bonet (1933 - 2019)

‘LA VACA CEGA’

Este pequeño poema sinfónico inspirado en la poesía de Joan Maragall (1851-1911) «La vaca cega» es mi primera composición orquestal, escrita a los 15 años bajo el impulso alentador del maestro Ahn Eak-tai, discípulo de Richard Strauss, que la estrenó con la Orquestra Simfònica de Mallorca el 5 de julio de 1948. En esta ocasión, después de la primera audición, al salir a escena a saludar al público, recibí, de manos del maestro Ahn Eak-tai, su batuta, y me estrené también como director de orquesta dirigiendo de nuevo mi partitura.

La audición de esta obra conlleva la previa recitación del poema de Maragall como parte integrante y fundamental de mi interpretación musical del poema. Seguidamente, y sin interrupción, empieza la obra con un tema suavemente melancólico que se interrumpe con la aparición de un segundo motivo fuertemente dramático que da lugar al regreso del tema inicial, que se desarrolla y modula con carácter pastoral. Un rápido paréntesis dramático da paso de nuevo al primer tema, de carácter inquieto, que, mediante un apasionado *crescendo*, conduce hasta su punto culminante y vuelve finalmente al reposo del tema inicial con la lenta melodía que se aleja «debajo el sol que quema».

Narcís Bonet (1933 - 2019)

LA VACA CEGA (The Blind Cow)

“La vaca cega”, a short symphonic poem inspired by the poetry of Joan Maragall (1851–1911), is my first orchestral composition. I wrote it at the age of 15 following encouragement from Ahn Eak-tai, a disciple of Richard Strauss. Ahn himself premiered it with the Mallorca Symphony Orchestra on 5 July 1948. It was on that day that Ahn Eak-tai handed me his baton when I went on stage to greet the audience after the first recital, and I also premiered as conductor, once again directing my score.

The recital of this piece entails the prior recitation of Maragall's poem as an integral and fundamental part of my musical interpretation of the poem. Next, and without delay, the piece begins with a softly melancholic motif that is interrupted with a second highly dramatic motif that then returns to the initial motif that progresses and is modulated pastorally. A fast, dramatic digression once again returns to the initial motif. Its uneasy manner for a passionate crescendo leads to a culmination, eventually returning to rest in the initial motif with the slow melody that moves away “*sota del sol que crema*” (beneath a burning sun)...

Narcís Bonet (1933 - 2019)

‘LA VACA CEGA’

Poema simfònic sobre la poesia de Joan Maragall (1860 - 1911)

Topant de cap en una i altra soca,
avançant d'esma pel camí de l'aigua
se'n ve la vaca tota sola. És cega.
D'un cop de roc llançat amb massa traça,
el vailet va buidar-li un ull, i en l'altre
se li ha posat un tel: la vaca és cega.
Ve a abeurar-se a la font com ans solia,
més no amb el ferm posat d'altres vegades
ni amb ses companyes, no: ve tota sola.
Ses companyes, pels cingles, per les comes,
pel silenci dels prats i en la ribera,
fan dringar l'esquellot, mentre pasturen
l'herba fresca a l'atzar... Ella cauria.
Topa de morro en l'esmolada pica
i recula afrontada... Però torna
i abaixa el cap a l'aigua, i beu calmosa.
Beu poc, sense gaire set. Després aixeca
al cel, enorme, l'embanyada testa
amb un gran gestu tràgic; parpelleja
damunt les mortes nines, i se'n torna
orfe de llum sota del cel que crema,
vacil·lant pels camins inoblidables,
brandant llànguidament la llarga cua.

‘LA VACA CEGA’

Poema sinfónico sobre la poesía de Joan Maragall (1860 - 1911)

Topando de cabeza en los troncos una y otra vez,
avanzando instintivamente por el camino del agua
viene la vaca sola. Es ciega.
De una pedrada tirada con demasiada maña,
el muchacho le vació un ojo, y el otro
lo tiene cubierto por una membrana: la vaca es ciega.
Viene a abrevarse a la fuente como solía hacer,
mas no con la firme actitud de otras veces
ni con sus compañeras, no: viene sola.
Sus compañeras, por los riscos, por las lomas,
por el silencio de los prados y en la ribera,
hacen sonar el cencerro, mientras pastan
la hierba fresca al azar... Ella se caería.
Topa de morro con la gastada pila
y recula afrontada... Pero vuelve
y baja la cabeza hacia el agua, y bebe calmosa.
Bebe poco, sin mucha sed. Después levanta
al cielo, enorme, la cornuda testa
con un gran gesto trágico; parpadea
sobre las muertas pupilas, y se vuelve
huérfana de luz debajo el cielo que quema,
vacilando por los caminos inolvidables,
blandiendo lánguidamente la larga cola.

LA VACA CEGA (The Blind Cow)

Symphonic poem on the poetry of Joan Maragall (1860 - 1911)

Bumping her head from stump to stump,
Groping her way to the watering lane,
the cow goes all alone. She is blind.
With a stone thrown much too hard,
a shepherd-boy has cast out one eye, while a scale
has formed over the other: the cow is blind.
She wends her way to the fountain as in times past,
but not with the steady gait of former times,
nor with her erstwhile companions: she is quite alone.
Her companions, scattered among vales and hollows,
in the meadow's silence and by the stream,
tinkle their bells as they browse fortuitously
upon the fresh grass... She would fall.
She strikes her mouth against the pointed trough
and recoils, abashed... But then returns,
lowers her head to the water and drinks at ease.
She drinks but little, having little thirst.
Then, lifting toward heaven her enormous,
horn-crowned head, in a great tragic gesture,
she blinks her lids above dead pupils, and returns,
orphan of light, beneath a burning sun
and staggers back along unforgettable paths,
sluggishly twitching her long tail as she goes.

La vaca cega

Poema sinfònic
sobre un poema de Joan Maragall

Narcís Bonet
Poesia de Joan Maragall

Lento

Flauti 1/2

Oboi 1/2

Clarineti (B $\flat$) 1/2

Fagotti 1/2

Corn (F) 1/2

Trombe (C) 1/2

Tromboni 1/2

Timpani (Re - Sol)

Lento

Violini I

Violini II

Viole

Violoncelli

Contrabassi

Fl. *15* *(8va)* *loco* *Tempo I*
 Ob.
 Cl. (B $\flat$)
 Fg. *p* *mp*
 Cor. (F) *15*
 Tbe. (C)
 Tbni.
 Timp. *15* *f*
 Vln. I *15* *Tempo I* *mp* *p*
 Vln. II *div.* *p*
 Vle. *div.* *p* *unis.*
 Vc. *p* *mp*
 Cb. *pizz.* *arco* *p*